

ผลคำวินิจฉัยคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
กรณี การแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท พ. และบริษัท ร.

ระหว่าง	บริษัท พ.	ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ
	บริษัท ร.	ผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

การแจ้งผลการรวมธุรกิจ

ด้วยบริษัท พ. ได้ยื่นแบบแจ้งผลการรวมธุรกิจ พร้อมเอกสารหลักฐานตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ต่อสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๖ เพื่อขอแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท พ. และบริษัท ร. ซึ่งได้กระทำการรวมธุรกิจ เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๖ ต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยได้แจ้งผลการรวมธุรกิจภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

ข้อเท็จจริง

ข้อเท็จจริงที่ใช้ในการพิจารณาการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท พ. และบริษัท ร. มีรายละเอียดดังนี้

๑. ข้อมูลผู้ประกอบการธุรกิจ

๑.๑ ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ

บริษัท พ. เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx จดทะเบียนนิติบุคคลในประเทศไทย ประกอบธุรกิจกิจกรรมโรงพยาบาล มีรายได้รวมในปี ๒๕๖๕ จำนวน x,xxx.xx ล้านบาท

ทั้งนี้ บริษัทที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ (Single Economic Entity) จำนวน ๑๑ บริษัท (เฉพาะสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ)

๑.๒ ผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

บริษัท ร. เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxx จดทะเบียนจัดตั้งบริษัทในประเทศไทย ประกอบธุรกิจกิจกรรมโรงพยาบาล มีรายได้รวมในปี ๒๕๖๕ จำนวน xxx.xx ล้านบาท

๒. ข้อมูลการรวมธุรกิจ

บริษัท พ. รับโอนกิจการทั้งหมดของบริษัท ร. โดยวิธีการควบรวมกิจการ ตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยภายหลังการรวมธุรกิจ บริษัท ร. จะยกเลิกการประกอบธุรกิจ

ก่อนการรวมธุรกิจ บริษัท พ. ประกอบธุรกิจสถานพยาบาลชื่อ โรงพยาบาล พ. ที่มีจำนวนเตียงผู้ป่วยจดทะเบียน จำกัดเพียง ๑๕๐ เตียง และมีข้อจำกัดด้านพื้นที่ ทำให้โรงพยาบาล พ. ไม่สามารถเติบโตได้ตามศักยภาพที่แท้จริง โดยการรวมธุรกิจครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการขยายธุรกิจ โดยการควบรวมกับบริษัท ร. ซึ่งประกอบธุรกิจสถานพยาบาลชื่อ โรงพยาบาล ร. ที่มีจำนวนเตียงผู้ป่วยจดทะเบียนจำนวน ๑๐๐ เตียง และมีทำเลที่ตั้งติดกับโรงพยาบาล พ. การรวมธุรกิจครั้งนี้จะเป็นการขยายเครือข่ายในการประกอบธุรกิจโรงพยาบาลของกลุ่มบริษัท พ. โดยเฉพาะเป็นการขยายศักยภาพในการให้บริการคนไข้ของโรงพยาบาล พ. อีกทั้งเสริมสร้างศักยภาพในการเติบโตและความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มบริษัท พ. ในอนาคต

๓. โครงสร้างผู้ถือหุ้นหลังการรวมธุรกิจ

ภายหลังการรวมธุรกิจ บริษัท พ. รับโอนกิจการทั้งหมดของบริษัท ร. และบริษัท ร. จะยกเลิกการประกอบธุรกิจ

๔. ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ

ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ คือ บริษัท พ. ประกอบธุรกิจโรงพยาบาลเอกชนที่จดทะเบียนในประเทศไทย โดยดำเนินธุรกิจหลักเกี่ยวกับโรงพยาบาล ชื่อ “โรงพยาบาลพ.” ภายใต้เครือ พ. ที่ให้บริการรักษาโรคยากซับซ้อน เช่น โรคมะเร็ง สมอ หั่วใจ กระดูก โดยบริษัท พ. มีโครงสร้างรายได้จำแนกตามบริการ ได้แก่ การแพทย์ จำนวน x,xxx.xx ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ ๙๘ ของรายได้ทั้งหมด และรายได้อื่น ๆ (หมายถึง รายได้จากอาหาร ขายเครื่องสำอาง ค่าเช่า ดอกเบี้ย จำหน่ายสินทรัพย์ และกำไรจากการเลิกบริษัทย่อย) จำนวน xx.xx ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ ๑ ของรายได้ทั้งหมด โดยมีรายได้รวมเป็นจำนวน x,xxx.xx ล้านบาท

ผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ คือ บริษัท ร. ประกอบธุรกิจโรงพยาบาลเอกชนที่จดทะเบียนในประเทศไทย โดยดำเนินธุรกิจหลักเกี่ยวกับโรงพยาบาล ชื่อ “โรงพยาบาล ร.” โดยบริษัท ร. มีโครงสร้างรายได้จำแนกตามบริการ ได้แก่ การแพทย์ จำนวน xxx.xx ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ ๙๘ ของรายได้ทั้งหมด และรายได้อื่น ๆ จำนวน x.xx ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ ๑ ของรายได้ทั้งหมด โดยมีรายได้รวมในปี ๒๕๖๕ เป็นจำนวน xxx.xx ล้านบาท

ภายหลังจากการรวมธุรกิจทำให้ปัจจุบัน บริษัท พ. ผู้ดำเนินธุรกิจโรงพยาบาลเอกชนและธุรกิจสุขภาพในนาม เครือ พ. มีทั้งหมด ๑๔ แห่งใน ๑๑ จังหวัด โดยมีโรงพยาบาล พ. เป็น ๑ โรงพยาบาลในเครือ พ.

๕. โครงสร้างตลาดและขอบเขตตลาด

พิจารณาลักษณะการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจที่แจ้งผลการรวมธุรกิจ พบว่า บริษัท พ. (ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ) และบริษัท ร. (ผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ) ประกอบธุรกิจในตลาดโรงพยาบาลเอกชน (Private hospital) ในประเทศไทย โรงพยาบาลหรือสถานพยาบาล หมายถึง สถานที่ให้บริการบริการทางด้านสุขภาพ โดยมุ่งเน้นทางการส่งเสริม ป้องกัน รักษา และฟื้นฟูภาวะความเจ็บป่วย หรือโรคต่าง ๆ ทั้งทางร่างกายและทางจิตใจ ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาโครงสร้างตลาดโรงพยาบาลพบว่า สามารถแบ่งออกเป็น ๒ ประเภทหลัก ได้แก่

(๑) โรงพยาบาลรัฐบาล (Public hospital) หมายถึง โรงพยาบาลที่ดำเนินการภายใต้กระทรวงสาธารณสุข องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจและจังหวัด โดยใช้เงินทุนจากทางรัฐบาลในการ

บริหารงาน โดยหมายรวมถึงโรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไปในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และโรงพยาบาลชุมชนในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข โดยไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อการแสวงหากำไร และประชาชนสามารถใช้สิทธิต่าง ๆ ในการรักษาพยาบาลได้ เช่น สิทธิประกันสังคม สิทธิข้าราชการ ๓๐ บาท รักษาทุกโรคและสิทธิบัตรทอง เป็นต้น

(๒) โรงพยาบาลเอกชน (Private hospital) หมายถึง โรงพยาบาลที่ดำเนินการโดยภาคเอกชน โดยจัดตั้งขึ้นมาเพื่อแสวงหากำไร จึงทำให้โรงพยาบาลเอกชนต่างปรับปรุงศักยภาพในการรักษา การให้บริการ โปรโมชัน แพ็คเคจตรวจสุขภาพต่าง ๆ และแข่งขันกันในด้านความเชี่ยวชาญของแพทย์เฉพาะทาง และเทคโนโลยีทางการแพทย์

ทั้งนี้ บริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจครั้งนี้ คือ โรงพยาบาลเอกชน โดยผู้ประกอบการธุรกิจมีการประกอบธุรกิจดังนี้ บริษัท พ. (ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ) ประกอบธุรกิจโรงพยาบาล พ. ซึ่งเป็นโรงพยาบาลเอกชนในจังหวัดพิษณุโลก โดยมีขนาด ๑๕๐ เตียง และบริษัท ร. (ผู้ประกอบการที่ถูกรวมธุรกิจ) ประกอบธุรกิจโรงพยาบาล ร. ในจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งเป็นโรงพยาบาลเอกชน โดยมีขนาด ๑๐๐ เตียง

๕.๑ ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง (Relevant Product Market)

การพิจารณาการทดแทนกันด้านอุปสงค์ของธุรกิจโรงพยาบาลสามารถพิจารณาได้จาก ๒ ประเด็นดังนี้

(๑) ลักษณะการให้บริการ ซึ่งลักษณะการให้บริการของโรงพยาบาลรัฐบาล และเอกชนมีความแตกต่างกันในด้านหลายด้าน เช่น โรงพยาบาลเอกชนมีคุณภาพในการให้บริการที่สูงกว่า ทั้งในด้านอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่ทันสมัยและใช้งานได้นานกว่า อันเนื่องจากจำนวนผู้ใช้บริการโรงพยาบาลเอกชนในแต่ละวันนี้น้อยกว่า โรงพยาบาลเอกชนมีความสะดวกสบายในการเข้ารับบริการที่ดีกว่า เนื่องจากส่วนใหญ่สามารถใช้บริการได้อย่างรวดเร็วโดยไม่ต้องรอคิวนาน แต่โรงพยาบาลเอกชนจะมีราคาค่าบริการทางการแพทย์ที่สูงกว่าเมื่อเทียบกับโรงพยาบาลรัฐ เป็นต้น ดังนั้น ในมุมมองของผู้บริโภค โรงพยาบาลรัฐและโรงพยาบาลเอกชนไม่สามารถทดแทนกันด้านอุปสงค์

(๒) ขนาดของโรงพยาบาล โดยกระทรวงสาธารณสุขจำแนกโรงพยาบาลเอกชนออกเป็น ๓ ประเภทตามจำนวนเตียง ซึ่งสามารถบ่งชี้ได้ถึงความสามารถในการให้บริการผู้ป่วยในโรงพยาบาล ได้แก่ โรงพยาบาลเอกชนขนาดเล็ก คือ โรงพยาบาลที่มีจำนวนเตียงน้อยกว่า ๓๐ เตียง โรงพยาบาลเอกชนขนาดกลาง คือ โรงพยาบาลที่มีจำนวนเตียงระหว่าง ๓๑ ถึง ๙๐ เตียง และโรงพยาบาลเอกชนขนาดใหญ่ คือ โรงพยาบาลที่มีจำนวนเตียง ๙๑ เตียงขึ้นไป

ทั้งนี้ โรงพยาบาล พ. และโรงพยาบาล ร. จัดอยู่ในประเภทโรงพยาบาลขนาดใหญ่ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาศักยภาพในการรักษาพยาบาล พบว่า โรงพยาบาลขนาดเล็กไม่มีความสามารถในการให้การรักษายาบาลเทียบเคียงกับโรงพยาบาลขนาดใหญ่และขนาดกลางได้ เนื่องจากไม่มีสาขา การให้บริการ ไม่มีคลินิกเฉพาะทาง มีเตียงให้บริการจำนวนน้อย และมีจำนวนหรือแผนกในการให้บริการที่น้อย แต่โรงพยาบาลขนาดกลางและขนาดใหญ่ส่วนใหญ่จะมีการให้บริการที่ครบถ้วน ไม่ว่าจะเป็นแผนกบริการผู้ป่วยใน (In Patient Department: IPD) แผนกบริการผู้ป่วยนอกทั่วไป (Out Patient Department: OPD) แผนกบริการผู้ป่วยฉุกเฉิน (Emergency Room: ER) และแผนกห้องผ่าตัด เป็นต้น ดังนั้น ในมุมมองของผู้บริโภค โรงพยาบาลเอกชนขนาดเล็ก และโรงพยาบาลเอกชนขนาดใหญ่และขนาดกลางไม่สามารถทดแทนกันด้านอุปสงค์

การพิจารณาการทดแทนกันด้านอุปทานของธุรกิจโรงพยาบาลสามารถพิจารณาได้จาก ๒ ประเด็นดังนี้

(๑) ลักษณะการให้บริการ ในด้านลักษณะสินค้าและบริการ โรงพยาบาลเอกชน มีความแตกต่างจากโรงพยาบาลรัฐในด้านคุณภาพการให้บริการ ความสะดวกสบายและราคาค่าบริการในการ

รักษาโรค ในมุมมองของผู้ประกอบการ การที่จะให้สถานพยาบาลของรัฐมีคุณภาพหรือมีความสะดวกสบาย เทียบเท่ากับโรงพยาบาลเอกชนนั้นเป็นไปได้ยาก รวมถึงความแตกต่างของค่าบริการในการรักษาของ โรงพยาบาลรัฐและโรงพยาบาลเอกชนก็มีความแตกต่างกันมาก แม้ว่าจะมีการเปิดคลินิกพิเศษของ ทางโรงพยาบาลรัฐ ทั้งนี้ เกิดจากการที่โรงพยาบาลของรัฐไม่ได้ให้บริการเพื่อแสวงหาผลกำไร แตกต่างจาก โรงพยาบาลเอกชนที่ต้องการทำธุรกิจเพื่อให้ได้กำไรสูงสุด ดังนั้น ในมุมมองของผู้ประกอบการโรงพยาบาลรัฐ และโรงพยาบาลเอกชนไม่สามารถทดแทนกันด้านอุปทาน

(๒) ขนาดของโรงพยาบาล จากข้อมูลของระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ทรัพยากร สุขภาพ พบว่า หากตั้งสมมติฐานว่าการให้บริการแต่ละบริการของโรงพยาบาลเอกชนทุกขนาดเหมือนกันและ หาค่าเฉลี่ยจำนวนบริการจาก ๔๒ บริการ พบว่า โรงพยาบาลเอกชนขนาดใหญ่จะมีค่าเฉลี่ยจำนวนบริการอยู่ที่ ๒๕ บริการ โรงพยาบาลเอกชนขนาดกลางมีค่าเฉลี่ยจำนวนบริการอยู่ที่ ๒๔ บริการ และโรงพยาบาลเอกชน ขนาดเล็กมีค่าเฉลี่ยจำนวนบริการอยู่ที่ ๗ บริการ จากข้อมูลจะเห็นได้ว่าโรงพยาบาลเอกชนขนาดใหญ่และ ขนาดกลางมีจำนวนบริการเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกัน นอกจากนี้ จากจำนวนเตียงและจำนวนการให้บริการของ โรงพยาบาลขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ทำให้ต้นทุนเฉลี่ยต่อโรงพยาบาลแตกต่างกันเช่นกัน ดังนั้น ในมุมมองผู้ประกอบการโรงพยาบาลเอกชนขนาดเล็ก และโรงพยาบาลเอกชนขนาดใหญ่และขนาดกลาง ไม่สามารถทดแทนกันด้านอุปทาน

ดังนั้น ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง (Relevant product market) ในกรณี การรวมธุรกิจครั้งนี้ คือ ตลาดธุรกิจโรงพยาบาลเอกชนขนาดใหญ่และขนาดกลาง

๕.๒ ตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง (Relevant Geographic Market)

เมื่อพิจารณาตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้องของธุรกิจโรงพยาบาลเอกชนขนาดใหญ่และ ขนาดกลาง พบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่จะเข้ามาใช้บริการที่โรงพยาบาลในระยะทางที่ใกล้เคียงกับที่อยู่หรือภูมิลำเนา ของตน ซึ่งจะเป็นโรงพยาบาลในจังหวัดที่อยู่หรือจังหวัดใกล้เคียง

ทั้งนี้ โรงพยาบาล พ. (โรงพยาบาลของผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ) และ โรงพยาบาล ร. (โรงพยาบาลของผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ) ตั้งอยู่ที่จังหวัดพิษณุโลก ในภาคเหนือตอนล่าง ซึ่งจากข้อมูลของโรงพยาบาล พ. พบว่า ขอบเขตตลาดภูมิศาสตร์ของธุรกิจโรงพยาบาลไม่ได้มีการจำกัด อยู่เฉพาะในจังหวัดที่ตั้งเท่านั้น อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาโรงพยาบาลในเครือ พ. ทั้งหมดแล้ว พบว่า สามารถ แบ่งตลาดภูมิศาสตร์โรงพยาบาลครอบคลุม “จังหวัดในภาคเหนือตอนล่าง” ที่เกี่ยวข้องออกเป็น ๒ รูปแบบ ได้แก่

(๑) จังหวัดในภาคเหนือตอนล่าง ๙ จังหวัด กำหนดโดยกรมการปกครอง โดยแบ่ง ออกเป็นจำนวนทั้งหมด ๙ จังหวัด ได้แก่ พิษณุโลก กำแพงเพชร สุโขทัย เพชรบูรณ์ ตาก พิจิตร นครสวรรค์ อุทัยธานี และอุตรดิตถ์

(๒) จังหวัดในภาคเหนือตอนล่าง ๘ จังหวัด กำหนดโดยระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ ทรัพยากรสุขภาพของกระทรวงสาธารณสุข โดยแบ่งออกเป็นจำนวนทั้งหมด ๘ จังหวัด ได้แก่ พิษณุโลก กำแพงเพชร สุโขทัย เพชรบูรณ์ ตาก พิจิตร นครสวรรค์ และอุทัยธานี

จากการพิจารณากำหนดขอบเขตตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องและตลาด ภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง เห็นควรกำหนดขอบเขตตลาด คือ ตลาดธุรกิจโรงพยาบาลเอกชนขนาดใหญ่และ ขนาดกลาง ในภาคเหนือตอนล่าง ๙ จังหวัด ตามกรมการปกครอง และ ๘ จังหวัด ตามกระทรวงสาธารณสุข

๖. ยอดเงินขายและส่วนแบ่งตลาด

การรวมธุรกิจในตลาดโรงพยาบาลเอกชนขนาดใหญ่และขนาดกลางของบริษัท พ. และบริษัท ร. เป็นการรวมธุรกิจที่ยอดเงินขายของผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจในตลาดใดตลาดหนึ่งรวมกัน มีจำนวนตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป จึงถือเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญ ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑

ในการพิจารณาส่วนแบ่งตลาดสามารถแบ่งออกเป็น ๒ รูปแบบ โดยมีรายละเอียดดังนี้

(๑) ตลาดธุรกิจโรงพยาบาลเอกชนขนาดใหญ่และขนาดกลาง ในภาคเหนือตอนล่าง ๙ จังหวัด ตามกรมการปกครอง

จากข้อมูลส่วนแบ่งตลาดธุรกิจโรงพยาบาลเอกชนขนาดใหญ่และขนาดกลาง ในภาคเหนือตอนล่าง ๙ จังหวัด ตามกรมการปกครอง พบว่า ส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรกในตลาดธุรกิจโรงพยาบาลเอกชนขนาดใหญ่และขนาดกลาง ในภาคเหนือตอนล่าง ๙ จังหวัด ปี ๒๕๖๕ ได้แก่ (๑) โรงพยาบาลในเครือ พ. (๒) โรงพยาบาล ศ. และ (๓) โรงพยาบาล ก. โดยก่อนการรวมธุรกิจ บริษัท พ. และบริษัท ร. มิได้เป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด เนื่องจากมีส่วนแบ่งตลาดไม่ถึงร้อยละ ๕๐ และมีได้เป็นผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรกในตลาดที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมารวมกันตั้งแต่ร้อยละ ๗๕ ขึ้นไป นอกจากนี้ ภายหลังการรวมธุรกิจบริษัท พ. มีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย แต่ไม่เกินกว่าร้อยละ ๕๐ และมีได้เป็นผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรกในตลาดที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมารวมกันตั้งแต่ร้อยละ ๗๕ ขึ้นไป จึงไม่เป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ดังนั้น การรวมธุรกิจครั้งนี้จึงไม่เป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ตามข้อ ๓ (๑) และ ๓ (๒) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ ทั้งก่อนและหลังการรวมธุรกิจ

(๒) ตลาดธุรกิจโรงพยาบาลเอกชนขนาดใหญ่และขนาดกลาง ในภาคเหนือตอนล่าง ๘ จังหวัด ตามระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ทรัพยากรสุขภาพของกระทรวงสาธารณสุข

จากข้อมูลส่วนแบ่งตลาดธุรกิจโรงพยาบาลเอกชนขนาดใหญ่และขนาดกลาง ในภาคเหนือตอนล่าง ๘ จังหวัด ตามกระทรวงสาธารณสุข พบว่า ส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรกในตลาดธุรกิจโรงพยาบาลเอกชนขนาดใหญ่และขนาดกลาง ในภาคเหนือตอนล่าง ๘ จังหวัด ปี ๒๕๖๕ ได้แก่ (๑) โรงพยาบาลในเครือ พ. (๒) โรงพยาบาล ศ. และ (๓) โรงพยาบาล ก. โดยก่อนการรวมธุรกิจ บริษัท พ. และบริษัท ร. มิได้เป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด เนื่องจากมีส่วนแบ่งตลาดไม่ถึงร้อยละ ๕๐ และมีได้เป็นผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรกในตลาดที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมารวมกันตั้งแต่ร้อยละ ๗๕ ขึ้นไป นอกจากนี้ ภายหลังการรวมธุรกิจบริษัท พ. มีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย แต่ไม่เกินกว่าร้อยละ ๕๐ และมีได้เป็นผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรกในตลาดที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมารวมกันตั้งแต่ร้อยละ ๗๕ ขึ้นไป จึงไม่เป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ดังนั้น การรวมธุรกิจครั้งนี้จึงไม่เป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ตามข้อ ๓ (๑) และ ๓ (๒) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ ทั้งก่อนและหลังการรวมธุรกิจ

ทั้งนี้ จากการพิจารณาส่วนแบ่งตลาดจากการแบ่งตลาดภูมิศาสตร์ทั้ง ๒ รูปแบบ คือ ภาคเหนือตอนล่าง ๙ จังหวัด ตามกรมการปกครอง และภาคเหนือตอนล่าง ๘ จังหวัด ตามกระทรวงสาธารณสุข พบว่า ทั้งก่อนและหลังการรวมธุรกิจ บริษัท พ. และบริษัท ร. มิได้เป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด อย่างไรก็ตาม เห็นควรกำหนดขอบเขตตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องและตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง คือ ตลาดธุรกิจโรงพยาบาลเอกชนขนาดใหญ่และขนาดกลาง ในภาคเหนือตอนล่าง ที่กำหนดโดยระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ทรัพยากรสุขภาพของกระทรวงสาธารณสุข จำนวนทั้งหมด ๘ จังหวัด ได้แก่ พิษณุโลก กำแพงเพชร สุโขทัย เพชรบูรณ์ ตาก พิจิตร นครสวรรค์ และอุทัยธานี เนื่องจากตลาดธุรกิจโรงพยาบาลอยู่ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ “ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ” ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓ กำหนดว่า “การรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง หมายความว่า การรวมธุรกิจที่ยอดเงินขายของผู้ประกอบธุรกิจรายใดรายหนึ่งหรือของผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจในตลาดใดตลาดหนึ่งรวมกันตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป และไม่ก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด”

ประเด็นวินิจฉัย

การรวมธุรกิจระหว่างบริษัท พ. และบริษัท ร. ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

โดยมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยดังนี้

๑. ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ มีสถานะเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่
๒. การรวมธุรกิจดังกล่าวมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่
๓. การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง หรือไม่

คำวินิจฉัย

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่หนึ่ง คือ ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ มีสถานะเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า บริษัท พ. และบริษัท ร. ได้จัดตั้งบริษัทในประเทศไทย เพื่อประกอบธุรกิจในประเทศไทย จึงถือเป็นผู้ประกอบธุรกิจ ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่สอง คือ การรวมธุรกิจดังกล่าวมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า บริษัท พ. ได้ควบรวมธุรกิจกับบริษัท ร. โดยภายหลังการรวมธุรกิจ บริษัท ร. จะยกเลิกการประกอบธุรกิจ ซึ่งเป็นการรวมธุรกิจที่ผู้ผลิตรวมกับผู้ผลิต ผู้นำขายรวมกับผู้นำขาย ผู้ผลิตรวมกับผู้นำขาย หรือผู้บริการรวมกับผู้บริการ อันมีผลให้สถานะของธุรกิจหนึ่งคงอยู่และอีกธุรกิจหนึ่งสิ้นสุด ตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ดังนั้น การรวมธุรกิจดังกล่าวมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่สาม คือ การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจในกรณีนี้คือ ตลาดธุรกิจโรงพยาบาลเอกชนขนาดใหญ่และขนาดกลาง ในภาคเหนือตอนล่าง ๘ จังหวัด พบว่า ทั้งก่อนและหลังการรวมธุรกิจ ไม่มีผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดในตลาดดังกล่าว เนื่องจากไม่มีผู้ประกอบการรายใดที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมาเกินกว่าร้อยละห้าสิบขึ้นไป ตามข้อ ๓ (๑) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ฉบับลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ และผู้ประกอบการรายแรกไม่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมา รวมกันเกินกว่าร้อยละเจ็ดสิบห้าขึ้นไป ตามข้อ ๓ (๒) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ฉบับดังกล่าว และเมื่อพิจารณายอดขายในตลาดที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ พบว่า ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจมียอดขายรวมกันเกินกว่าหนึ่งพันล้านบาท จึงถือว่าการรวมธุรกิจดังกล่าวเป็น “การรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง” ตามความในข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑

เมื่อการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท พ. และบริษัท ร. เป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง จึงเข้าองค์ประกอบที่จะต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ทั้งนี้ บริษัท พ. ซึ่งได้กระทำการรวมธุรกิจกับบริษัท ร. เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๖ และได้แจ้งผลการรวมธุรกิจเมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๖ ถือเป็นการแจ้งผลการรวมธุรกิจภายในระยะเวลาที่กำหนด ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

มติคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า มีมติเอกฉันท์รับทราบการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท พ. และบริษัท ร. ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๖